

Fejes Lajos – Díszpolgári cím

„Még sok mindent akarok tenni Felsőpakonyért”

Beszélgetés Fejes Lajossal, aki 2006-ban Felsőpakony díszpolgára lett

- **Gratulálunk a díszpolgári címhez! Mit gondolt, amikor a színpadon több száz pakonyi jelenlétében átvette a kitüntetést: megérdemelt, megszolgált elismerést kapott, vagy egy nem várt, örömteli meglepetést jelentett ez?**
- Köszönöm a kitüntetést a pakonyiaknak, a polgármesternek és a képviselőknek is! Nagyon jól esett, hogy engem tüntettek ki ezzel a büszke címmel! Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem vágytam rá! Megfordult a fejemben többször, hogy milyen megtiszteltetés lenne ez a családom számára is. Persze, az is igaz, hogy szerintem tettem érte, nem keveset. Ezzel együtt nem gondoltam azt, hogy ez nekem automatikusan járna, így nagyon-nagyon kellemes és valóban örömteli meglepetés volt, hogy azon a szépősi napon, a „Falunapunkon”, megkaptam a Felsőpakony díszpolgára címet! Ha a testület engem tisztelt meg ezzel a díjjal, akkor joggal gondolhatom, hogy megszolgáltam érte. Bár, sietve hozzá is teszem: ezzel azért nem zárult le az én felsőpakonyi szerepvállalásom!
- **Vannak itt további terveid?**
- Természetesen! Még sok mindent akarok tenni Felsőpakonyért! Ez a falu, ez a közösség meg is érdemli! Ahol élek, ahol eltöltöttem már csodálatos évtizedeket, azért a helyért, ha lehetőségem van, szívesen teszek is. Ez az én hitvallásom Pakonnyal kapcsolatban. Az elmúlt évtizedek során, úgy gondolom, sokszor bizonyítottam, hogy a falu, a falu vezetése és persze a nyugdíjasok is, bármikor számíthatnak rám! Szívesen segítek, ha kérnek, de sok mindent magamtól, minden kérés nélkül is megteszek! Persze ezekkel nem szeretek dicsekedni, nem az én stílusom, ezért beszéljünk inkább másról!
- **Milyennek látja most a falut?**
- Jó adottságokkal rendelkező falu. Gyönyörű táj, és ideális arra, hogy végleg otthonra találjanak itt mindazok, akik szeretik a falusi nyugalmat, a csendet, a jó levegőt.
- **Hogyan látja a falunk jövőjét, lehetőségeit?**
- Fejleszteni, fejleszteni, fejleszteni. Ehhez pedig összefogás kell.
- **A fejlesztésekkel azonban együtt jár a változás. Egyre több ember költözik Pakonyra és mintha szétesett volna a régi legendás faluközösség, amiről Ön is olyan meghatottan szokott mesélni...**

Fejes Lajos – Díszpolgári cím

- Persze sokszor nekem is fáj a szívem a régi kis faluközösségért. Amikor még sokkal kevesebben voltunk. Amikor még csak néhány nagycsalád jelentette Felsőpakonyt, amikor még mindenki jól ismert mindenkit. Akkor még természetes volt, hogy segítünk a másoknak a hétvégén, az építkezésnél, vagy csak épp annyit, hogy vigyáztunk egymás gyermekeire. Ma már ez nagyrészt a múlt, nincs így, és ez hiányzik. Talán azért alakult így, mert a falu robbanásszerűen fejlődött, egyre többen jöttek ide a fővárosból és más vidékekről, akik sokszor nehezen szokták meg a vidéki létet. Sokan közülük évek óta félig idegenként élnek a falunkban. Ezzel együtt a régi, tősgyökeres pakonyiak még a mai napig is ismerik, szeretik, tisztelik és támogatják egymást. Néhány kivételtől eltekintve ők azok, akik mind a mai napig a legtöbbet teszik a falunkért. Összefogni és Pakonyért dolgozni. Ez mind a mai napig természetes számunkra. Még akkor is, ha valóban hiányzik a régi élet, a régi, meghitt közösség.
- **Négy évig képviselőként is dolgozott. Miért adta föl azt? Nem könnyebb lenne képviselőként tenni a faluért?**
- Valóban az első ciklusban képviselő voltam, de – megmondom őszintén – belefáradtam. Én a gyors döntések embere vagyok és szeretem az „egyenes utakat”, a nyílt beszédet. A képviselőtestületi munka pedig nem mindig ilyen. Órákig, napokig, hetekig, hónapokig beszélni, tárgyalni valamiről, amiről percek alatt lehetne és kellene döntenie? Na, ez nem az én stílusom! Minden tisztelem azoké, akik ezt hittel csinálják, és a falunkért dolgoznak, de én akkor nem vállaltam tovább. Inkább az üzleti életbe fektettem energiát. Nem is sikertelenül. Ezért is tudok most sok mindenben segíteni. Amióta persze - néhány éve - új vezetése van a falunak, azóta ismét aktívabb vagyok. Érzem, hogy számítanak rám, és ez jólesik. Szívesen segítek, hiszen az érdekünk közös: fejlődjön Felsőpakony.
- **Lát lehetőséget a további fejlődésre?**
- Persze! De ehhez, mint mondtam, össze kell fogni. Azt szoktam mondani, hogy Felsőpakony olyan, mint egy kis Amerika! Sokfelől érkeztek az emberek, így idő és példa kell arra, hogy összeérjenek, együtt dolgozzanak a még szebb faluért. Én nagyon bízom abban, hogy ez sikerülhet! Persze ehhez az kell, hogy mindenki segítse az önkormányzatot, a vezetést. Nem gyalázni kell és várni a sült galambra, hanem közösen, összefogva megfogni a munka végét! A nyugdíjasklub erre jó példa. Közösen tesznek azért, hogy az idősök minél szebb, minél színesebb életet élhessenek. Ugyanígy meg kellene szervezni az utcatakarítást, az utak, árkok karbantartását, a faluszépítést, az erdőtisztítást. Fáj például, ahogy a „makkos” kinéz mostanság. Vigyázni kellene rá, hiszen az a mi természeti „világörökségünk”. Szóval tennivaló van bőven, de rám, ránk számíthatnak, mi továbbra is ott leszünk elsők között, ha munka van!

/Kempf Károly Ignác/